

87.

**Z ARZĄDZENIE
MINISTRA WYznań RELIGIjNYCH I OSWIE-
CENIA PUBLICZNEGO**

z dnia 28 grudnia 1936 r.

**o pensji i emeryturze rabinów i podrabinów oraz
o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów
i sierot.**

Na podstawie art. 41, 50, 53 i 54 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego, w brzmieniu załącznika do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o uporządkowaniu stanu prawnego w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 52, poz. 500), zarządzam, co następuje:

**I. Pensja rabinów i podrabinów, wybranych po
dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego.**

§ 1.

(1) Pensję rabina lub podrabina, wybranego po dniu wejścia w życie zarządzenia niniejszego, ustala zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej, który po przeprowadzonym wyborze rabina lub podrabina zawiera z nim umowę, określającą wzajemne prawa i obowiązki gminy oraz wybranego rabina lub podrabina i w następstwie przesyła umowę w trzech egzemplarzach do miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) w celu wyjednania zatwierdzenia tej władzy.

(2) W gminach wielkich zawarcie takiej umowy wymaga dla swej ważności zgody rady gminy, wyrażonej w odpowiedniej uchwale.

§ 2.

W gminach mniejszych zawarcie i przesłanie umowy do miejscowej władzy nadzorczej powinno nastąpić najpóźniej w dni 14, licząc od dnia dokonania wyboru rabina lub podrabina. W gminach wielkich termin ten przedłuża się do dni 28.

§ 3.

(1) Umowa przewidziana w § 1 powinna być sporządzona w języku polskim i powinna zawierać:

- a) datę i miejsce jej zawarcia;
- b) dokładne określenie stron zawierających umowę;
- c) po włączeniu się na zarządzenie niniejsze;

- d) wyraźnie określoną w złotych wysokość pensji rocznej rabina lub podrabina;
 - e) szczegółowe wymienienie innych świadczeń pieniężnych lub w naturze (np. mieszkanie), o ile takie świadczenia są przewidywane;
 - f) umieszczenie zobowiązania rabina lub podrabina do należytego pełnienia obowiązków swego urzędu, przewidzianych w przepisach państwowych oraz ewentualnych innych obowiązków wyszczególnionych w umowie;
 - g) zaznaczenie, że umowa staje się ważna dopiero po zatwierdzeniu jej przez miejscową władzę nadzorczą (w Warszawie — Komisarza Rządu na m. st. Warszawę);
 - h) własnoręczny podpis wybranego rabina lub podrabina oraz podpisy przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego i co najmniej dwóch członków zarządu gminy;
 - i) pieczęć gminy wyznaniowej żydowskiej;
 - j) w miarę potrzeby inne, prócz powyższych, warunki.
- (2) Wzór umowy jest podany w załączniku A do zarządzenia niniejszego.

§ 4.

Przy ustaleniu wysokości pensji rabina lub podrabina winny być brane pod uwagę:

- 1) stan finansowy i gospodarczy gminy wyznaniowej żydowskiej,
- 2) liczba osób należących do gminy,
- 3) wysokość budżetu gminnego,
- 4) poziom wykształcenia ogólnego i religijnego rabina lub podrabina oraz doświadczenie i umiętność zdobyte na poprzednich stanowiskach.

§ 5.

(1) Przy zawieraniu umowy z wybranym podrabincem pensja jego nie może być ustalona w kwocie wyższej od połowy pensji, pobieranej przez rabina danej gminy lub danego okręgu rabinicznego.

(2) Naczelna władza nadzorcza może, na wniosek wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, zezwolić na ustalenie pensji podrabina w kwocie przekraczającej normę, przewidzianą w ust. (1).

§ 6.

Zatwierdzenie umowy przez miejscową władzę nadzorczą następuje dopiero po otrzymaniu od naczelnej władzy nadzorczej pisma, zawierającego zatwierdzenie na stanowisku wybranego rabina lub podrabina.

§ 7.

Miejscowa władza nadzorcza przesyła jeden egzemplarz zatwierdzonej umowy rabinowi lub podrabinowi, drugi — zarządowi gminy wyznaniowej żydowskiej, trzeci zaś przechowuje w swoich aktach.

§ 8.

(1) Zmiana umowy może nastąpić: a) w drodze dobrowolnego porozumienia stron za uprzednią zgodą miejscowej władzy nadzorczej i z odpowiednim zachowaniem przepisów §§ 1, 3, 4, b) gdy miejscowa władza nadzorcza uzna, że istniejąca umowa nie odpowiada dłużej warunkom, określonym w § 4.

(2) W razie niezastosowania się stron do wezwania miejscowej władzy nadzorczej do przeprowadzenia zmiany umowy władza ta może sama ustalić wysokość pensji rabina lub podrabina oraz innych ewentualnych świadczeń.

§ 9.

Zmiana umowy wymaga dla swej ważności zatwierdzenia miejscowej władzy nadzorczej.

II. Pensje rabinów i podrabinów, zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie zarządzenia niniejszego.

§ 10.

(1) Pensje roczne urzędujących rabinów i podrabinów, którzy przed dniem wejścia w życie zarządzenia niniejszego zostali zatwierdzeni na swych stanowiskach przez państwową władzę polską, bądź objęli swe stanowiska za zgodą tej władzy, bądź byli umieszczeni jako rabin lub podrabini gminy w zatwierdzonych przez władzę nadzorczą budżetach poszczególnych gmin wyznaniowych żydowskich na lata: 1933, 1934 i 1935, pozostawia się zasadniczo w tej samej wysokości, w jakiej te pensje były przewidziane w zatwierdzonych przez władzę nadzorczą budżetach gminnych na rok 1935.

(2) W przypadkach braku zatwierdzonego przez władzę nadzorczą budżetu gminy na rok 1935 pensję rabina lub podrabina pozostawia się w tej samej wysokości, w jakiej te pensje były przewidziane w ostatnim zatwierdzonym przez władzę nadzorczą budżecie.

§ 11.

(1) Zarząd każdej gminy wyznaniowej żydowskiej jest obowiązany w terminie dni 30, licząc od dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego, ustalić w oddzielnym protokole pensję rabina lub podrabina w wysokości, odpowiadającej ich pensji w zatwierdzonym budżecie gminnym na rok 1935, a w razie braku takiego budżetu, w wysokości odpowiadającej pensji, przewidzianej w ostatnim zatwierdzonym budżecie.

(2) Protokół w sprawie ustalenia pensji rabina lub podrabina winien być sporządzony w języku polskim co najmniej w trzech równobrzmiących egzemplarzach. Wszystkie egzemplarze protokołu podpisują własnoręcznie przewodniczący lub zastępca przewodniczącego zarządu gminy, interesowany rabin lub podrabini oraz co najmniej połowa członków zarządu. Protokół winien być opatrzony pieczęcią gminy wyznaniowej żydowskiej. Wzór protokołu jest podany w załączniku B do zarządzenia niniejszego.

(3) Zarząd gminy po sporządzeniu protokołu przesyła go bezzwłocznie w trzech egzemplarzach do miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) do wiadomości.

§ 12.

Jeśli protokół nie będzie zawierał uchyleń formalnych, a wysokość ustalonej pensji rocznej rabina lub podrabina będzie odpowiadała wysokości pensji, przewidzianej w § 10, miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) przyjmuje protokół do wiadomości, zaświadczając to swym podpisem i pieczęcią na wszystkich trzech egzemplarzach protokołu. Po przyjęciu protokołu do wiadomości władza nadzorcza przesyła jeden egzemplarz protokołu zarządowi gminy wyznaniowej żydowskiej, drugi rabinowi lub podrabinowi, trzeci zaś zachowuje w swoich aktach.

§ 13.

(1) Jeśli rabin lub podrabini odmówi podpisania protokołu, albo jeśli zarząd gminy w terminie, określonym w § 11 ust. 1, nie sporządzi protokołu w sprawie ustalenia pensji rabina lub podrabina, albo jeśli protokół w terminie dni 45, licząc od dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego, nie będzie doręczony miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę), wówczas miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) po stwierdzeniu tych okoliczności sama z urzędu ustala wysokość pensji rocznej rabina lub podrabina zgodnie z przepisem § 10.

(2) Tak samo postąpi władza nadzorcza, gdy otrzyma protokół, zawierający uchylenia formalne, lub w którym pensje ustalone zostały niezgodnie z przepisem § 10.

§ 14.

(1) O ustaleniu pensji z urzędu miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) zawiadamia oddzielnymi pismami rabiną lub podrabiną oraz zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej, pouczając, że w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia wymienionych pism, służy każdemu z nich prawo zwrócenia się do tej samej władzy z podaniem o zmianę wysokości ustalonej pensji.

(2) Jeśli strony interesowane lub jedna z nich z prawa tego skorzystają, miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) po przeprowadzeniu, w miarę potrzeby, postępowania wyjaśniającego oraz biorąc pod uwagę:

- 1) stan finansowy i gospodarczy gminy wyznaniowej żydowskiej,
- 2) liczbę osób należących do gminy,
- 3) wysokość budżetu gminnego,
- 4) poziom wykształcenia ogólnego i religijnego rabiną lub podrabiną oraz zdobyte doświadczenie i umiejętności na poprzednich stanowiskach,

wyda orzeczenie o ustaleniu pensji rabiną lub podrabiną, nie będąc związana ani zakresem żądań, ani swym poprzednim ustaleniem pensji, ani zasadniczą wysokością pensji, określoną w § 10 ust. 1 i 2.

III. Wynagrodzenie za pełnienie tymczasowe obowiązków rabiną lub podrabiną.

§ 15.

Osoba pełniąca tymczasowo, za zgodą naczelnej władzy nadzorczej, obowiązki rabiną lub podrabiną, może z tego tytułu otrzymywać miesięczne wynagrodzenie pieniężne, wypłacane z budżetu gminnego. Wysokość wynagrodzenia określa w gminach mniejszych zarząd gminy, w gminach wielkich — rada gminy. Wynagrodzenie nie może być większe, niż 75% pensji pobieranej ostatnio przez rabiną lub podrabiną, którego obowiązki dana osoba pełni tymczasowo.

IV. Koszty prowadzenia kancelarii.

§ 16.

Do pensji rabiną nie wlicza się kosztów prowadzenia jego kancelarii; na pokrycie tych kosztów gmina może prefinansować oddzielnie w budżecie potrzebną kwotę.

V. Zaopatrzenie emerytalne rabinów i podrabinów oraz zaopatrzenie wdów i sierot.

§ 17.

(1) Przeniesienie w stan spoczynku rabiną i podrabiną zarządza naczelna władza nadzorcza, która może poddać ich badaniu lekarskiemu, w celu stwierdzenia, że utracili oni trwale zdolność do pełnienia obowiązków swego urzędu.

(2) Lekarza, wymienionego w ust. (1), wyznacza miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) na koszt gminy wyznaniowej żydowskiej.

(3) Przyznanie i wymiar zaopatrzenia emerytalnego rabinowi i podrabinowi oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom jest obowiązkiem tej gminy wyznaniowej żydowskiej, w której rabin lub podrabin pełnił ostatnio swój urząd; obowiązek ten obciąża gminę, skoro tylko łączny okres policzalnej służby na stanowiskach rabiną lub podrabiną wynosi co najmniej lat 5 (§ 19).

(4) Uchwała w sprawie przyznania i wymiaru zaopatrzenia emerytalnego rabinowi lub podrabinowi winna być powzięta przez zarząd gminy i przedstawiona miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę) w terminie dni 30, licząc od dnia doręczenia zarządowi zawiadomienia o przeniesieniu rabiną lub podrabiną w stan spoczynku.

(5) Uchwała w sprawie przyznania i wymiaru zaopatrzenia wdowom i sierotom winna być powzięta przez zarząd gminy i przedstawiona miejscowej władzy nadzorczej (w Warszawie — Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę) w terminie dni 30, licząc od dnia zgonu rabiną lub podrabiną.

§ 18.

Zaopatrzenie emerytalne rabinów i podrabinów po pięciu latach służby wynosi do piętnastu lat wliczając 40% podstawy wymiaru i wzrasta za każdy następny rok służby o 2% aż do wysokości 100% podstawy wymiaru. Podstawą wymiaru jest pensja ostatnio pobierana w służbie. Czas służby do wysługi emerytalnej liczy się od dnia rzeczywistego objęcia w jakiegokolwiek gminie wyznani-

owej po raz pierwszy stanowiska rabiną lub podrabiną. Do wysługi emerytalnej nie wlicza się okresu czasu, w którym rabin lub podrabin nie pełnił faktycznie obowiązków swego urzędu, o ile okres taki trwał dłużej, niż 1 rok.

§ 19.

Jeśli miejscowa władza nadzorcza uzna, że uchwała gminy w sprawie przyznania i wymiaru zaopatrzenia nie jest zgodna z przepisami zarządzenia niniejszego, powinna zwrócić uchwałę zarządowi gminy z poleceniem powzięcia i przedłożenia do zatwierdzenia nowej uchwały w terminie dni 14, licząc od dnia otrzymania w zarządzie gminy polecenia miejscowej władzy nadzorczej.

§ 20.

(1) Zaopatrzenie wdowy po rabinie lub podrabinie wynosi 50% kwoty zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał, lub zaopatrzenia, do którego w chwili śmierci miałby prawo.

(2) W mniejszych gminach wyznaniowych żydowskich, posiadających niewielkie budżety, zaopatrzenie wdowy może być, za zgodą miejscowej władzy nadzorczej, obniżone do połowy normy, przewidzianej w ust. (1).

§ 21.

Zaopatrzenie sierot wynosi:

- a) dla każdego dziecka, jeśli wdowa żyje i pobiera zaopatrzenie wdowie — jedną czwartą zaopatrzenia wdowiego;
- b) dla każdego dziecka, jeśli wdowa nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia wdowiego — jedną trzecią zaopatrzenia wdowiego;
- c) dla jednego dziecka, jeśli wdowa nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia wdowiego — dwie trzecie zaopatrzenia wdowiego.

§ 22.

Łączna kwota zaopatrzeń sierocych bez względu na ilość dzieci nie może sama ani łącznie z zaopatrzeniem wdowim przekraczać wysokości zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły rabin lub podrabin faktycznie pobierał lub do którego miałby prawo w chwili śmierci.

§ 23.

(1) Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego gaśnie:

- 1) w razie śmierci emeryta,
- 2) w razie przebywania przez okres dłuższy niż trzy lata poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelnej władzy nadzorczej,
- 3) gdy emeryt został prawomocnym wyrokiem sądowym skazany za zbrodnie lub inne przestępstwo, a sąd orzekł utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

(2) W przypadku, określonym w pkt 3), może być za zgodą władzy nadzorczej przyznany żonie i dzieciom emeryta odpowiedni zasiłek na czas, przez który rodzina pozostawałaby bez środków utrzymania. Zasiłek ten nie może przekraczać wysokości zaopatrzenia wdowiego lub sierociego, które by przypadło wdowie lub sierocie w razie śmierci emeryta.

§ 24.

(1) Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego nie służy:

- 1) na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelnej władzy nadzorczej, o ile ten okres nie przewyższył trzech lat,
- 2) w razie utraty obywatelstwa polskiego.

(2) W przypadku przewidzianym w pkt. 1) wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od pierwszego dnia miesiąca, następującego po usunięciu przyczyny, wymienionej w tym punkcie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie emerytalne.

§ 25.

Jeżeli emerytowany rabin lub podrabin zawarł związek małżeński, pozostała po nim wdowa, jak również urodzone z takiego małżeństwa dzieci nie mają prawa do zaopatrzenia wdowiego lub sierociego.

§ 26.

Prawo do otrzymania zaopatrzenia wdowiego i sierociego służy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, za który zmarły rabin lub podrabin pobrał albo miał prawo do pobrania ostatniej należnej mu pensji lub zaopatrzenia emerytalnego. Dla sierot — pogrobowców

prawo do zaopatrzenia rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po urodzeniu.

§ 27.

(1) Prawo do zaopatrzenia wdowiego lub sierociego gaśnie:

- a) w razie śmierci wdowy lub sieroty — z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,
- b) w razie przebywania przez okres dłuższy niż trzy lata poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelnej władzy nadzorczej,
- c) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia, lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,
- d) gdy wdowa lub sierota została prawomocnym wyrokiem sądowym skazana za zbrodnie lub inne przestępstwo, a sąd orzekł utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

(2) Sierotom, odbywającym studia w zakładach naukowych, przyznaje się pensję sierocą z powyższymi zastrzeżeniami na każdy rok szkolny aż do ukończenia studiów, nie dłużej jednak, niż do ukończenia 24 roku życia.

§ 28.

(1) Prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego lub sierociego nie służy:

- 1) na czas przebywania przez okres dłuższy, niż pół roku poza granicami Państwa bez zezwolenia naczelnej władzy nadzorczej, o ile ten okres nie przewyższa trzech lat,
 - 2) w razie utraty obywatelstwa polskiego.
- (2) W przypadku, przewidzianym w pkt 1), wypłaca się zaopatrzenie wdowie lub sierocie od dnia pierwszego miesiąca, następującego po usunięciu przyczyny wymienionej w tym punkcie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 29.

(1) Wdowa po rabinie lub podrabinie, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazową odprawę wzamian za pobierane zaopatrzenie wdowie, albo zachowuje prawo do zaopatrzenia wdowiego na wypadek ponownego owdowienia lub rozwodu.

(2) Zgłoszenie do zarządu gminy prośby o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

(3) Uchwała gminy w sprawie przyznania odprawy podlega zatwierdzeniu miejscowej władzy nadzorczej.

(4) Kwota przyznana tytułem odprawy nie może przewyższać dwuletniej kwoty zaopatrzenia wdowiego.

§ 30.

Przepisy zarządzenia niniejszego nie mają zastosowania do wdów i sierot po rabinach i podrabinach zmarłych przed wejściem w życie zarządzenia niniejszego. Zaopatrzenie takich wdów i sierot, o ile je pobierają, pozostawia się bez zmian w dotychczasowej wysokości.

§ 31.

Nikt nie może pobierać zaopatrzenia emerytalnego, zaopatrzenia wdowiego i zaopatrzenia sierociego od dwóch lub więcej gmin wyznaniowych żydowskich.

VI. Wypłata pensji i zaopatrzeń emerytalnych.

§ 32.

Pensje, zaopatrzenia emerytalne, zaopatrzenia wdowie i sieroce wypłaca się miesięcznie z góry w pierwszym dniu każdego miesiąca za pokwitowaniem lub listami płatniczymi. Jeśli termin płatności przypada na dzień świąteczny — wypłata pensji oraz zaopatrzeń następuje w dniu poprzednim lub w dniu poprzedzającym okres dni świątecznych.

§ 33.

Kwota pensji miesięcznej lub zaopatrzenia miesięcznego wynosi 1/12 część pensji rocznej lub zaopatrzenia rocznego.

VII. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 34.

Do rabinów i podrabinów, wybranych przed wejściem w życie zarządzenia niniejszego, a zatwierdzonych po wejściu jego w życie, mają zastosowanie przepisy §§ 1 — 9 z tą zmianą, że po otrzymaniu od naczelnej władzy nadzorczej zawiadomienia o zatwierdzeniu rabiną lub podrabiną miejscowa władza nadzorcza zwraca zarząd gminy wyznaniowej żydowskiej do zawarcia umowy. Terminy, ustalone w § 2, liczy się w tym przypadku od dnia otrzymania wezwania.

§ 35.

Zatwierdzone roczne pensje oraz zaopatrzenia emerytalne rabinów i podrababin oraz zaopatrzenia wdów i sierot powinny być preliminowane w budżetach gmin wyznaniowych żydowskich i wypłacane z funduszy lub dochodów gminnych.

§ 36.

W razie zaniedbania przez któryś z organów zarządzających gminy obowiązków, wypływających z przepisów §§ 17, 18, 19 i 35, miejscowa władza nadzorcza (w Warszawie — Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) może sama zarządzić wstawienie do budżetu gminy kwoty, odpowiadającej pensji rabina lub podrabina, jak również może dokonać wymiaru zaopatrzenia emerytalnego i zaopatrzenia wdowiego lub sierocego, zarządzając równocześnie wstawienie na ten cel odpowiedniej kwoty do budżetu gminy.

§ 37.

Nieprzestrzeganie przez organy zarządzające gminy przepisów zarządzania niniejszego może służyć dla miejscowej władzy nadzorczej jako wystarczająca podstawa do rozwiązania tych organów.

§ 38.

- (1) Przeciwko decyzji miejscowej władzy nadzorczej służy zarządowi gminy oraz rabinowi lub podrabiniowi tudzież wdowom i sierotom po tych ostatnich prawo wniesienia w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia decyzji, odwołania do władzy nadzorczej II instancji (województwa władza administracji ogólnej), która rozstrzyga ostatecznie.
- (2) Przeciw decyzji Komisarza Rządu na m. st. Warszawę służy stronom w terminie, określonym w ust. 1, prawo wniesienia odwołania do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który rozstrzyga ostatecznie.
- (3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

§ 39.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *W. Świętosławski.*

Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej
w powiat
dnia 19 r.

Załączniki do zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r.

Załącznik A.
Wzór do § 3.

UMOWA O PENSJĘ

zawarta między Zarządem Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w
a
(imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina)
rabina

wybrany na stanowisko podrabina gminy.
Zgodnie z przepisami §§ 1, 2, 3 i 4 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrababin oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87), Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w
w osobach:
Przewodniczący Zarządu lub (imię i nazwisko)
Zastępca Przewodniczącego Zarządu
Członkowie Zarządu (imiona i nazwiska)

zebrany na posiedzeniu w dniu 19 r.
w siedzibie Zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w
zawarł umowę z
(imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina), ustalając wysokość jego pensji, jak następuje:

1. Pensja roczna
(imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina)
zostaje ustalona w kwocie złotych
(słownie:) płatna w ratach miesięcznych z góry, począwszy od pierwszego dnia miesiąca, w którym
(imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina) będzie zatwierdzony na stanowisku przez naczelną władzę nadzorczą.
2. Oprócz wymienionej w p. 1 pensji
(imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina) będzie otrzymywał, co następuje: (wymienić szczegółowo inne świadczenia pieniężne, lub w naturze, o ile takie świadczenia będą przewidziane):
.
.
.

3. Ze swej strony (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina) zobowiązuje się do należytego pełnienia obowiązków rabina przewidzianych w przepisach państwowych.
podrabina
4. Poza tym strony zgodziły się (tu należy wymienić obowiązki i warunki, o ile takie będą przewidziane)

Umowa niniejsza staje się ważna dopiero po zatwierdzeniu przez Starostę Powiatowego
Komisarza Rządu na m. st. Warszawę
Przewodniczący Zarządu
(podpis) Zastępca Przewodniczącego Zarządu
Pieczęć Gminy Wyznaniowej Żydowskiej
Członkowie Zarządu (podpisy)
rabina
Podpis wybranego na stanowisko podrabina

ZATWIERDZENIE.

Na podstawie § 6 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrababin oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87) niniejszą umowę o pensję, zawartą między Zarządem Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w (imię i nazwisko osoby, wybranej na rabiną lub podrabina) zatwierdzam.

Starosta
Komisarz Rządu na m. st. Warszawę
miejsceowość data Nr
Pieczęć władzy nadzorczej
Załącznik B.
Wzór do § 11.

PROTOKÓŁ Nr

W sprawie ustalenia pensji (imię i nazwisko)
rabina
podrabina Gminy Wyznaniowej Żydowskiej
w
Działo się dnia 19 r. na posiedzeniu Zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w pow.
Obecni byli:
Przewodniczący Zarządu (imię i nazwisko)
Zastępca Przewodniczącego Zarządu (imię i nazwisko)
Członkowie Zarządu: (imiona i nazwiska)
.
.
Rabin
Podrabina (imię i nazwisko)
Opierając się na przepisach § 11 ust. 1 i 2 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrababin oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87) Zarząd Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w ustala na podstawie zatwierdzonego przez władzę nadzorczą budżetu gminy na rok 1937 pensję rabina
podrabina
(imię i nazwisko) w kwocie złotych
(słownie:)

Zarazem Zarząd Gminy zgodnie z przepisem § 11 ust. 3 powołanego wyżej zarządzenia, postanawia przesłać bezzwłocznie niniejszy protokół Staroście Powiatowemu
Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę
jako władzy nadzorczej do wiadomości
Przewodniczący Zarządu Gminy (podpis)
Zastępca Przewodniczącego Zarządu Gminy (podpis)
Pieczęć Gminy
Członkowie Zarządu Gminy: (podpisy)
Rabin (podpis)
Podrabina

ZASWIADCZENIE.

Na podstawie § 12 zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 grudnia 1936 r. o pensji i emeryturze rabinów i podrababin oraz o zabezpieczeniu pozostałych po nich wdów i sierot (Monitor Polski z 1937 r. Nr 60, poz. 87), zaświadczam, że niniejszy protokół jest prawdziwy do wiadomości.

Starosta Powiatowy (podpis)
Komisarz Rządu na m. st. Warszawę
miejsceowość
data Nr
Pieczęć władzy nadzorczej.